

Επιβίωση εμφυτευμάτων σε ασθενείς με επιθετική περιοδοντίτιδα. Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας και αναφορά περίπτωσης με μακροχρόνια παρακολούθηση

Implant Survival in Patients with Aggressive Periodontitis. Literature Review and Case Report with Long-Term Monitoring

Περίληψη

Τα τελευταία χρόνια υπάρχουν πολλές δημοσιεύσεις που δείχνουν ότι, η επιτυχία των εμφυτευμάτων που τοποθετούνται σε ασθενείς που έχουν υποστεί θεραπεία χρόνιας περιοδοντίτιδας, έχει λιγότερο ευνοϊκή πρόγνωση σε σχέση με αυτά που τοποθετούνται σε ασθενείς χωρίς ιστορικό περιοδοντικής νόσου. Η επιθετική περιοδοντίτιδα είναι μια ειδική μορφή περιοδοντίτιδας, η οποία χαρακτηρίζεται από ταχεία απώλεια πρόσφυσης και μεγάλη οστική καταστροφή και οφείλεται στην υψηλή αναλογία περιοδοντοπαθογόνων μικροοργανισμών και στο ευπαθές ανοσολογικό και γενετικό προφίλ του ξενιστή. Στην ανασκόπηση αυτή, αφού αναφερθούν μερικά στοιχεία που αφορούν την διάγνωση και θεραπεία ασθενών με επιθετική περιοδοντίτιδα, αναλύονται τα δεδομένα της βιβλιογραφίας που αφορούν την επιτυχία της τοποθέτησης εμφυτευμάτων στους ασθενείς με ιστορικό επιθετικής περιοδοντίτιδας, αλλά όχι με ενεργό νόσο, κατά την τοποθέτηση των εμφυτευμάτων. Από τις λίγες μελέτες που υπάρχουν ως τώρα, φαίνεται πως οι συγκεκριμένοι ασθενείς παρουσιάζουν μετά τα 3 χρόνια, αυξανόμενη απώλεια πρόσφυσης και οστική απώλεια σε δόντια και εμφυτεύματα με αποτέλεσμα σε μακροχρόνια βάση να εμφανίζουν μικρότερα ποσοστά επιτυχίας των εμφυτευμάτων, σε σχέση είτε με ασθενείς χωρίς ιστορικό περιοδοντικής νόσου είτε με ασθενείς με ιστορικό χρόνιας περιοδοντίτιδας. Γενικότερα φαίνεται ότι η αποφυγή και ο έλεγχος των παραγόντων κινδύνου για την εμφάνιση περιοδοντίτιδας και περιεμφυτευματίτιδας εξασφαλίζουν την μεγαλύτερη δυνατή μακροχρόνια επιτυχία των εμφυτευμάτων.

Η θεραπεία ασθενή με πλήρη φραγμό και γενικευμένη επιθετική περιοδοντίτιδα ιδιαίτερα προχωρημένης μορφής, παρουσιάζεται με κλινικές και ακτινογραφικές εικόνες. Έξι χρόνια μετά την έναρξη της περιοδοντικής θεραπείας έγιναν εξαγωγές δοντιών που από την αρχική εξέταση είχαν αμφίβολη-κακή πρόγνωση και για την αποκατάσταση της μερικής νωδότητας τοποθετήθηκαν εμφυτεύματα. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται δέκα χρόνια μετά την τοποθέτηση των εμφυτευμάτων, ενώ η ασθενής ήταν υπό συνεχή παρακολούθηση. Από κλινική άποψη, η τοποθέτηση εμφυτευμάτων σε ασθενείς με επιθετική περιοδοντίτιδα, μπορεί να γίνει με μεγαλύτερη ασφάλεια, αφού πρώτα έχει περάσει ένα ικανό χρονικό διάστημα παρακολούθησης μετά την ολοκλήρωση της περιοδοντικής θεραπείας χωρίς υποτροπές της νόσου, έτσι ώστε να διαπιστωθεί η απόκριση του οργανισμού στην θεραπεία και η συνεργασία του ασθενή στην στοματική υγιεινή και το πρόγραμμα διατήρησης του θεραπευτικού αποτελέσματος.

Περιοδοντολογικά Ανάλεκτα 2011-2012, 22:45-73

Λέξεις κλειδιά: επιθετική περιοδοντίτιδα, οδοντικά εμφυτεύματα, επιτυχία εμφυτευμάτων, ιστορικό περιοδοντικής νόσου

Ανάργυρος Πούλιος¹, Ιωάννης Φουρμούζης²

¹ Περιοδοντολόγος

² Επίκουρος Καθηγητής Περιοδοντολογίας,
Οδοντιατρική Σχολή, Ε.Κ.Π.Α.

Anargiros Poullos¹, Ioannis Fourmousis²

¹ Periodontist

² Assistant Professor,
Department of Periodontology,
School of Dentistry,
National and Kapodistrian University of Athens

Abstract

Many publications in recent years show that implants in patients who have undergone treatment of chronic periodontitis have a less favourable prognosis in comparison to implants that are placed in patients without a history of periodontal disease. Aggressive periodontitis is a special form of periodontitis, characterized by rapid attachment loss and bone destruction due to the high ratio of periodontal microorganisms in the total plaque and the susceptible immunological and genetic profile of the host. In this review, after mentioning some data regarding the diagnosis and treatment of patients with aggressive periodontitis, literature data on the success of the implant in patients who have been treated for aggressive periodontitis and do not have active disease when placing the implants is analyzed. Through the few studies that exist up to now, it appears that patients with a history of aggressive periodontitis present, after three years, growing bone loss and loss of attachment around teeth and implants, and due to this phenomenon they seem to have lower long-term success rates than with implants, inserted to both patients without a history of periodontal disease and, to a lesser extent, in patients with a history of chronic periodontitis. Generally, it seems that the prevention and control of risk factors that are responsible for the occurrence of periodontitis and periimplantitis ensure the greatest long-term success of implants.

Finally, we present, through clinical pictures and radiographs, the treatment of a patient suffering from generalized aggressive periodontitis in a particularly advanced form. Six years after the beginning of periodontal treatment, several teeth were extracted, which in the initial examination were given a dubious-poor prognosis. To restore the given partial edentulism, implants were placed and the results of this treatment are presented nine years after implant reconstruction, while the patient was kept under constant surveillance. Clinically, the implants in patients with aggressive periodontitis can be used with greater safety after having spent a considerable period of time on follow-up after periodontal therapy without any sign of relapse. Thus, we can ensure the body's response to therapy and the cooperation between the patient's oral hygiene practices and the maintenance of therapeutic effect due to a regular program of recalls.

Analecta Periodontologica 2011-2012, 22:45-73

Key words: aggressive periodontitis, dental implants, implant success, history of periodontal disease